

Krásný pozdrav na Montanii,

většinou se tvrdí, že když je člověk na nějakém místě dovolené opravdu spokojený, neměl by se tam vracet - pro případ, že už by podruhé nebyly jeho vzpomínky tak hezké. Natož, vyrazí-li někde učitelka se svou třídou. Jenže moje děti byly neúprosné a po loňských zkušenostech chtěly opravdu a jenom znovu na Montanii. Respektovala jsem to a při pohledu na předpověď počasí - pár stupňů a vytrvalý déšť, už jsem raději neřešila nic. A tak jsme 9. 10. 2011 vyrazili z Prahy na čtyřdenní pobyt do Jizerských hor.

A stálo to zato! Počasí nepočasí, déšť nedéšť, celý pobyt neměl vůbec žádnou chybu. Nadmíru ochotní zaměstnanci hotelu nám zpříjemnili celou dobu našeho výletu. Velmi ochotné recepční okamžitě vyřešily sebemenší problém, pan číšník se o nás staral jako o vlastní a o kuchařském umění zdejší kuchyně budeme pět ódy ještě po Vánocích. Nechybělo nám vůbec nic, snad jen to, že jsme nemohli zůstat déle. Protože už ve vlaku se nám stýskalo po prostorné klubovně, útulných pokojíčkách, krásné přírodě, které jsme užili aspoň v pár nedeštivých chvilkách. Bylo to prostě úžasné, jen už pár dní čelím pořád dokolečka stejným otázkám: A pančelko, kdy zas znova pojedeme do Jizerek? A proč nám nemůžou takhle vařit ve škole? A můžeme na Montanii i na konci devítky???

Takže milý personále hotelu Montanie, mnohokrát vám všem děkuji za bezvadnou péči a už teď vím, kam se se třídou vypravíme příští rok. Vzpomínky nevzpomínky.

Přeji vám všem hezké podzimní dny a jen samé milé hosty.

PhDr. Kateřina Bartošová
+ 8. A
ZŠ Květnového vítězství 1554
Praha 4

P.S. Ohlasy + fotografie budou určitě i na školním webu www.kvetnak.cz